

## 2) Vyhlídka na město Místek

Na tomto místě se zastavujeme z velmi prostého důvodu - jde odsud krásně vidět celé město Místek, a právě proto si tady řekneme něco málo k historii textilnictví v Místku. Od 2. poloviny 19. století zde vznikaly velké průmyslové podniky, a to především na okraji města - v nedaleké osadě Koloredov poblíž Sviadnova.

Své podniky zde měl rod Czajanků, Herliczků a posléze i Lembergerů. Průmyslník Jan Elzer - přestože se svou původní tkalcovnou začínal v blízkosti místeckého náměstí - si naopak své výroby nechal postavit na druhém konci města - poblíž místní části Bahno (dnes za kruhovým objezdem u místeckého Lidlu).

Elzerův podnik zahrnoval tkalcovnu, přádelnu, úpravárenské provozy a dokonce i cihelnu, přesto byste u něj být zaměstnání nechtěli; byl znám nejhoršími pracovními podmínkami ve městě. V ubytovně spalo 28 žen v jedné místnosti na tvrdých pryčnách, umýt se mohli pouze na dvoře u pumpy. Na druhou stranu nejlepší pracovní podmínky měl v podniku Alois Lemberger. Zaměstnanci měli poměrně vysoký plat, v tovární prodejně měli slevy na produkty a ubytování mohli najít kromě kasáren i v jediné dělnické kolonii v obou městech, jež se nacházela v těsné blízkosti továrny.

Lemberger přišel z Vídně již jako hotový podnikatel a svou tkalcovnu si zbudoval na místě bývalého Jiříkova mlýna mezi lety 1892 a 1893. Jeho syn Artur, velký bonviván, vlastnil podnik v období první republiky. Jelikož neunesl míru zadlužení, spáchal ve 30. letech sebevraždu.

Majitelem podniku se následně stal jeho ředitel Josef Burschik, Němec, jenž se vlastní pílí vypracoval z dělníka až na majitele. Zahynul během pohnutých dní na počátku června 1945, kdy byl ještě s několika Němci zastřelen v prostorách místeckého Hliníku (tj. hliniště Elzerovy cihelny).